

Hamit Kunt

- Őirler -

Yayın Tarihi:

4.8.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Bir Lezzettir Özlemek

Acı bir lezzettir özlemek

Gözünde tütme
hasret duymak
özlemek ...
Sanal var olanın,soyut yokluğunun
yürekteki sancısı..
.Hadi
ayrılığı mesafelere bölelim.
Uzunluk ölçüsüyle hesaplayalım
ne kadar ayrı olduğumuzu.
Yan odadakini mi daha çok özleriz,
gurbet kadar uzak olanı mı?
Kaç km.den sonra başlar gurbet?
Gurbet ayrılık mıdır,
ayrılık gurbet midir?
Yürekte ayyuka çıkmış bir özlemdir hasret.
Gönül dudaklarında
Acı bir lezzet.

Hamit Kunt

Ağlatan Adam

Dokun...

Birdaha, birdaha dokun
Yıllardır mızrap deymemiş bam tellerimize
bir daha bir daha dokun.
İyi bak gördüklerine
kulak ver duyduklarına.
Bu sesler,
Tarihin cilveli yokuşlarında
yorulup kalmış iyilik kervanlarının,
seherin sessiz boşluğunda yankılanan
uyanış türküleridir
Bu sesler,
kimliğini kendi cüzdanında kaybetmiş
kadim bir milletin
diriliş öyküleridir.
Taşlar oynadı yerinden.
Her taşın altından fıskıran
zemzem öykülü sular
ulaştı ta Habeşli çocukların dudaklarına.
Sen ey ağlatan adam...
Sanma ki o göz yaşları senindir.
Yoksulluğun çatlatamadığı
ar damarı ifşa olunca
edebinden titreyen,
mahçubiyetine dokunduğun
o yaşlı dedeler
o garip nineler
o yanık anneler olmazsa
sen ağlayamazsın
ve ağlatamazsın.
Ve ey ağlatan adam...
Sanma ki o gözyaşları senindir.
Yüzyıllarca dünyayı aydınlatan,
kaybolan ışığın hüzmelerini
ufkunda görünce
yeniden ayağa kalkan
aziz bir milletindir.

Hamit Kunt

Al Götür Beni

Al beni benden
Götür ta uzaklara
Öyle bakki gözlerime
Bakamaz olayım
Bir başka göze

Al beni benden
Götür ta uzaklara
Öyle bir sarki beni
Saramaz olayım
Bir başka bedeni

Al beni benden
Götür ta uzaklara
Öyle bir tutki elimden
Tutamaz olayım
Bir başka eli

Al beni benden
Götür ta uzaklara
Koy yüreğini
Yüregimin üstüne
Yüregimi kavursun
Yüreginin ateşi

Al beni benden
Götür ta uzaklara
Yol ver gönlüme gönlünden
Sen de gel geç
Ta derinden
Yüreğimden

Al beni benden
Götür ta uzaklara
Gör içimdeki
bir başka beni

Ben ben değilim
Sen sen değilsin
Ama ben benim
Sen de sensin

Gel al beni benden
Götür ta uzaklara
Ve çıkar beni benden
Şen de ayrıl kendinden
Öyle bir sevelim ki gönülden
Sevemez olalım
Bir başkasını

Hamit Kunt

Altın Vuruş

Bir altın vuruş gibi
bak gözlerime.
Konuşma
düşünme
daliver gitsin.
Bedenlerden kopup
değince can cana.
Bırak yüreğini
saliver gitsin.

04.03.2004
Üsküdar

Hamit Kunt

Aşk Başladı

Zamanın ezeline
O vardı
Etrafında pervane melekler
Bir can olsun diledi
Ve candan canlar
Cana kılıf görevi
Toprağa verildi
Ve kendinden üfledi
Toprak uyandı
Aşk başladı

25/05/2004
İzmir

Hamit Kunt

Aşk Neylesin

Her kuş bastığı dalı iyi seçer
konarken
Her aşk düştüğü kalbi yakmak ister
yanarken
ama konduğu dal çürümüşse
kuş neylesin
taşlaşmışsa düştüğü yürek
aşk neylesin

Hamit Kunt

Ateşin Düştüğü Yer

Yıllardır uzak bacalarda seyrederdik
bu ateşin dumanlarını
Uzak diyarlardan yükselirdi alevler
Fırtınalar uzak yüreklerde kopar
çığlıklar uzak ellerden gelirdi
Düştüğü yerleri yakıp kavuran
almadığı canları öksüz bırakan ateş
Haberlerden bir haberdirdi sadece

Zannettik ki Japonya'dır bu ateşin vatani
İran'dır, Suriye'dir, Pakistan'dır
Olsa olsa en yakın
Adana'dır, Dinar'dır, Erzincan'dır

Kim, nasıl nerden bilirdi ki
Bizim de tam altımızdan
ateşten ırmakların geçtiğini
Alevden canavarların yaşadığını
ayaklarımızın altında
Ayın ve yıldızların
en parlak gecelerini yaşadıklarındaki
o gizemli anlamı...
Kim, nasıl, nerden bilebilirdi ki!

Ben nerden bilebilirdim
İlk kez kapı dibinde yattığım kanepenin
bana dokuz saat mezar olacağını...
Nasıl düşünebilirdim ki
kömür gözlü oğlumun
o incecik dudaklarıyla
yanaklarımdan iki kez öperken
İkincisinin,
dünya dudağıyla yanağıma kondurduğu
bir veda busesi olduğunu...
Ben nerden bilebilirdim ki.

Ben bilemedim
Kimsecikler bilemedi...
Ateşin randevusu Marmara
karargâhı Gölcük'müş
Hep düştüğü yerleri yakan ateş

bu kez Gölcük'e düşmüş

Aah Gölcük, Gölcük
Evlerin, yolların yıkıldı Gölcük
Kavaklı'n, sahilin yok oldu Gölcük

Geç başlamış derin uykulardan
öyle bir yer gürültüsüyle uyandık ki!
Sanki topaç gibi çevrildi dünya

Dağlar yuvarlandı devrildi dünya
Yeryüzü kaydı altımızdan
Göçtü üstümüze gökler ...
Saniyeler içinde
ne olduğunu anlamadan
Ayrıldı beden kılıfından
binlerce canlar

Can pazarı...
Ne korkunç Pazar
Yıkılmış binlerce bina
binlerce canlı mezar

Aah gölcük, Gölcük
Evlerin katmer katmer yıkıldı Gölcük
O büyük kent hayalin yok oldu Gölcük

Azrail'in yalın kılıç telaşlı nefesi
damarlarımızda geziyor sanki
Öldük mü?
Ölüyoruz mu?
Neredesin?
Sağ mısın
yıllarca bir yastığa baş koyduğum?
Ne oldu?
Neler oldu saniyeler içinde?

Gel, beri gel...
Şu tuğlaya baş koyalım şimdide
Duyuyor musun çığlıkları
Ağlayanlar...
İnleyenler...
Azrail'in listesine girmek için
yalvaranlar...
"Yeteer...
Dayanamıyorum...
Al canımı Allah'ım
Al canımı Allah'ım"

Aah Gölcük Gölcük
Canların üstüne yıkıldın Gölcük
45 saniyede yok oldun Gölcük

Kaldıkları mağaranın ağzı
kocaman bir taşla kapanan
o üç genç adam gibi
Cimbızla iyilik aramaya koyulduk dağarcığımızdan
Salalar...
Ezanlar...
Dualar...

Yastık yaptığımız tuğla üstüne
iki darp bir niyet
Ve iki rekat ibadet...
Gerisi
İnnallahe ala külli şey'in kadir...
Ni'mel Mevla ve ni'men nasir

Mezardan mahşere uyanış gibiydi
enkazdan çıkışımız
Açtıkları uzun enkaz tünelinin başında bekleyenler
Üçyüz yıllık uykularından uyanan
Mağara Arkadaşlarını görmüşler gibi
tekbirler söylüyorlar
"Sübhanallah
Allahü ekber
Allahü ekber"

Bu ne tarifsiz manzara Allah'ım
Kartondan yapılmış gibi
kırılmış, çökmüş bütün binalar
Ağlıyor, hıçkırıyor, dövünüyor
gidenlerin ardından
yetim kalmış çocuklar
yüreğine evlat acısı çökmüş
yanık böğürlü babalar, analar...

Onbinlerce can gitmiş
Sen de gittin ey oğul
Saatlerce size ulaşamadık
Kör olsun gözü şu yokluğun
bir demir makasını,
beş enkazda ortak kullandık

Ama sen yüreğimin parçası
O çok arzuladığın şerbeti
çoktan içmiştin
Özlediğin cennet uğruna
anadan, babadan
fani dünyadan
çoktan geçmiştin
Dert bizim şimdi
çile bizim, yük bizim
Ateş öyle bir düştü ki yüreklerimize
alevler dünyayı sardı
Şehidim
Üğründü bütün dünya
koptu da geldi
Ne dostluk, ne düşmanlık
Felaketi gören yüreklerde ortak bir payda
insanlık

Hayatın anlamı değişti bir anda

Makam bükmüş boynunu
acziyeti oynuyor
Şöhret eli koynunda
yetim kalmış bir çocuk
Gurur enkaz altında
ölmüş yatıyor
Ama senin vedasız gidişin
Ey oğul
Canımı acıtıyor...

17 Ağustos 2000

Hamit Kunt

Ateşten Soluk

Vuslat bahçeleri değildir
Aşkın sevdiği mekan
Uzlet mağaralarıdır
Hasret yamaçlarıdır
Ayrılık patikalarıdır
Özlemek değerlidir delice
Aşkın kırmızı alarmı
Aşk dediğin macera
Zirvesi olmayan ateşten soluk
Ezelsiz ebedsiz bir yolculuk

Hamit Kunt

Ayrılık Sokakları

Ey gönül çanağımın altında tüten buhur,
sönme hiç...
öptüğüme benzemeyen,
kara taşlar yığacaklar üstüne
ayrılık sokaklarına dönünce.
Razıyım, dumanın dönsün tepemde
sarhoşluğun ağlatsın
ateşin yaksın isterse
kül etsin
yeter ki soğumasın bu yürek
kurumasın bu çeşme
ayrılık sokaklarına dönünce.
Ateş yanarsa taşar gönül pınarım
gönül coşarsa ağlarım
ağlarsam kurtulurum
sönme ey ateş, sönme
ayrılık sokaklarına dönünce.
Sarı buz geceleridir şimdi bizim oralar
sönersen ben neyerim ey ateş
meydanlara dikilen heykel olurum
hiç gülmeyen çocukların yüzüne
gecelerin doruğunda uyandır beni
yalnız bırakma karanlığın koynunda
ayrılık sokaklarına dönünce.
Zulmün buz denizinde titrer gönüller
karanlık sokaklarında,
soğuk odalarında bizim evlerin
nasıl korurum aşkıyı ey buhur
sönerse ateşin
dinme ey yanık sızım, dinme
ayrılık sokaklarına dönünce.
Ayrılık sokaklarının kararttığı gönlüme
kandil aldım aydınlık çarşısından
bir buhur tüttürdüm yüreciğimin altına
şimdi kaynar içimde kazan
Aah! Özlem besteleri rengarenk çocukların
çığlık atarken ayakları dibinde
namaz kılan rengarenk anaların
aah! İçtiğim zezem
yaş döktüğüm mültezem! ...
bikkın adımlarımı bekleyen ayrılık sokakları
bu ateşle
sende de bir yanabilsem
Seni çok özleyeceğim
ey MÊKKE
ayrılık sokaklarına dönünce...

1988

Hamit Kunt

Bebek

Ey sen
Aylardır beklenen
Sadece kendine benzeyen
Bebek
Hoş geldin

Hamit Kunt

Bıçak Sırtı

Seviyorum
özlüyorum
bir bilseniz içimi
gürül gürül yanan
ocak gibiyim
bazen ukbaları
ayağa kaldırır gönlüm
bazen esfelden de
alçak gibiyim
doğdum
büyüdüm
gidiyorum maluma
sanki kendi kendimden
kaçak gibiyim
sırçadan saraylar
benim olsa da
yine bıçak sırtında
bıçak gibiyim
28 /02/2004

Hamit Kunt

Düyet

Düyet

Dün gece
Penceremin önünde
Bir anlamsız mırıldanma dilimde
Sözleri olmayan bu hoş besteyi
Düyet yaptım kalbimle.

11/04/2004
Üsküdar

Hamit Kunt

El Vereceksin

Gökte hangi kasırgalar
koparsa kopsun
Kökün sağlamsa toprakta
korkma
Bil ki
bahar gelecek
yeşereceksin
dal vereceksin
gül vereceksin
Aşık bübüllere
dil vereceksin
Lokman arılara
bal vereceksin
Ardından gelenlere
el vereceksin

14 Şubat 2004
İstanbul

Hamit Kunt

Figüran Duygularla Yaşıyoruz

Böcekleri bilmem ama kuşlar ayaktalar Çamlıca'nın İstanbul'un adalarına,ve ta Yalova'nın dağlarına bakan sırtlarında.Ay nöbeti Güneşe teslim etmek üzere.Rüzgar serin,bulutlar çekilmiş cepheden.Şehir uyuyor.Sanki bir ben uyanık,bir de kuşlar.Vardiya çalışanlarla,ekmek tekneleri çöp kutuları olanlar bir de.Beton yığınlarının üzerine bir başka doğuyor Güneş parlak bir Pazar sabahında.Şehir uyuyor...Ayaktayım.yüreğimde neler yaşadığımı,bir yolla iletebilsem yüreğine, ve sen de aynı şeyleri duysan yüreğinle...o zaman diller sussun varsın. Tarih yürekleriyle konuşanların öyküleriyle dolu.gönüllerin hep kasvetli olduğu bu çağda masalsı aşklar olamaz mı? Her yürek bir masal kahramanı aslında.Şu arzuların çılgın ateşinden kurtarabilsek yüreklerimizi.Figüran duygularla yaşıyoruz hep.Kahramanlarımızı zindana attık.Elleri bağlı,ayakları zincirli,gözleri bağlı,ağızları bantlı...Kendi zindanımızın gardiyanlığını da kendimiz yapıyoruz maalesef.Kendi hapisliğimizin hakimi de,savcısı da biziz.Gönül kuşumuzu beden zindanlarında çürütme kararı dışımızdan bir düşmana ait değil.

(bitmedi)

Hamit Kunt

Gemileri Yak da Gel

Bu gece ben yorgunum
Hızır gibi çık da gel
Dönülmez bir yoldayım
Gemileri yak da gel

Sakın bir soru sorma
Ayrılma gözlerimden
Keskin bir kılıç gibi
Şu kınından çık da gel

Aklını rafa kaldır
Kalbini avucuna
Bahar rüzgarlarını
Yüreğine tak da gel

Onulmaz bir yaredir
Özlemin yüreğimde
Kaldır şu perdeleri
Sınırları yık da gel

Üsküdar
05/04/2004

Hamit Kunt

Gurbette Gön

Sabah gün doğmadan başlar bir koşu
Akşam rüyalara karışır gider
Aldırma hayatın bitmez yokuşu
Emeller,engeller yarışır gider

Derde deva nedir kor gönüllerde
Dert çekmemişlere sorulur gider
Çare bir çaresiz hastalıktır dillerde
Ümut yumağına sarılır gider

Bir yetimlik çöker yüreğine ansızın
Yaşlar gözlerinde süzülür gider
Eğer gurbet elde kayacaksa yıldızın
Kara haber yollara yazılır gider

Hamit Kunt

Gül Gülüm

Günün tüm kasvetleri
Katran gibi çökse de yüreğine
Kardelen ol del geceyi
Aç kalbini yeni güne
Gül gülüm

Yanıp kavrulmak da olsa
Sonu bütün aşkların
Sana uzatılan el
Uzak da olsa
Gurbet de olsa
Yaban da olsa
Son perdesi de yaşansa
Vizyondaki öykünün
Gülüşün "son"da olsa
Gül gülüm

01/06/2004
İzmir

Hamit Kunt

Güle Nasihat

Her mevsimde açmak marifet değil
Bahar müjdesini almadan açma
Bütün kuşlar sana name yağdırsa
Bülbülün sesini duymadan açma

Yazın sonu sonbahar aldanma sakın
Haşin rüzgar yıpratır solar ağlarsın
Yaprakların dökülür neye yararsın
Bülbül seferinden dönmeden açma

Serçe şendir ama her dala konar
Sana bülbülden başka haramdır her yar
İkiniz bir oldukça her mevsim bahar
Bülbül dallarına konmadan açma

Hamit Kunt

Gülüm

Ne depremler olur
güllerin yüreğinde
yanmayanlar duymaz
duymayanlar bilmez
bilmeyenler üzülmez
gülüm

Sen yediveren gibi
kırıldıkça dal
budandıkça gül verdin
güllerin kıymetini
serçeler bilmez
gülüm

daha cemre düşmeden
toprağın yüreğine
yalancı baharlarda
açmaya gelmez
gülüm

Hamit Kunt

Gülün Kokusu

Senin olsun tüm güzeller
Umut senin
Sevgi senin
Aşk senin
Başarılarla dolu bir hayat senin
Ben,seher vakitlerinde
Uzun selvi ağaçlarının tepelerinde
Yanık yanık öten bülbül gibiyim
Neye öttüğünü
Kime yandığını bilmeyen
Bülbülün aradığı gül de değilmiş
Gül bir sembol,
kokusu sonsuzluğa çağırılmış
Bülbül gülün katmerine dokundukça
Kokladıkça goncasının çiğ düşmüş kanatlarını
Kokunun gülden değil
kendi yüreğinden geldiğini anlarmış
Ve çıkar yine selvinin tepelerine seher vaktinde
Yüreğinden gelen kokuyu güllere salar ...
Salar ... ağlarmış...

26/04/2004
Üsküdar

Hamit Kunt

Hepimiz Eksiğiz

Gözlerinle gördüğün her şey uçup gidecek
Bal aldığın çiçeklere hazan düşecek
Dalından dökülen kuru yapraklar
Hiçbir zaman geri dönmeyecek

Boş bir hayat verseler avuçlarına
Neyle doldurursun
sevgiden başka
Ama sevgi de ne ki?
Kim sever?
Ki mi sever?
Niye sever?
Nasıl sever?
Neyle sever?
Gördüğün her güzele duyduğun ilgi
sevgi mi ki?
Bir başka eksiğın parçasıdır
eksik olan her şey
ben parçayım
sen parçasın
biz parçayız
siz parçasınız
ben sen
biz siz
hepimiz eksiğiz

Hamit Kunt

Işığın Sürgünü

Gece...Işığın sürgünde olduğu zaman dilimine verilen isim.Ama ışık sürgünde olduğu yerleri de aydınlatıyor şimdi.Batışla başlayan karanlık,doğuşla yok olacak.ve bu devran her gün sürecek.Mevsimler de öyle.Baharla uyanan,coşan doğa,yazla olgunlaşacak,güz çiçekleri yepyeni kıvılcımlar,sürpriz armağanlar,müjdeli haberler sunacak umut mahkumlarına.Ben ağlarken sen seviniyor,sen aç iken ben tok olabileceğim.Ruhunda bir yerlerin hiçbir şeyden tatmin olmadığını hissedeceksin hep.Bazen ağlamak,hıçkıra hıçkıra ağlamakla ferahladığını duyacaksın yüreğinin uğradığın ihanetlerden.İntikamla affetmenin er meydanına dönecek yüreğin.Ya intikamla yüreğini de öldürecek,ya da af enginliğinde ruhunda başka canlar dirilteceksin.Bir tek hücre değil mi varlığımızın orjini! O hücrenin kendini kendisiyle paylaşmasıyla değil mi tamamlanmış insan oluşumuz! varlığı paylaşmak,temel borcumuz o zaman,kendimize ve insanlığa olan borcumuz.

Eve geç geldim,biraz karaladım,ve paylaşmak istedim.sevgi yüreğinizden hiç eksik olmasın...

25-03-2004
Üsküdar 02,38

Hamit Kunt

İstanbul'u özledim

Otelin duvarına resmini çizdim gözlerimle
Platonik bir yangın başladı derunumda
Masamda kurumuş bir çift gül
Beyaz bir peçete üstünde
Ters konulmuş bir su bardağı
Hiç ıslanmamış
Dudak deymemiş
Aah ile bir öykünün fasılası üflenmemiş
Yuvarlak masanın etrafında
İki sandalye
Birisi boş
Duvara gözlerimle çizdiğim resminde
Bakışlar sarhoş
Neler var hiç açmadığım şu perdenin ardında
Merak etmedim
Duvara açtığım sanal pencereden
Hep İstanbul'u izledim
Ve utandım resmini gurbet duvarına çizmekten
Ömrümün sıla şehri
İstanbul'u özledim

01/06/2004
İzmir

Hamit Kunt

Kara Çocuk

Sen
blac baby
kara çocuk
sende gördüm
çirkinliğin renkde olmadığını

ne ışık var
ne kaşık
ne ekmek var
ne yemek
reva mı güzel çocuk
açlıktan ölmek

gözlerin
çok güzel
gözlerin
çok özel
Etyopya'lı
Kara çocuk

Kasım-2000
Etyopya

Hamit Kunt

Karanlığın Zindanları

(Filistinli Çocuklara)

Karanlıklarıyla ışığı boğmaktı gayeleri
zulmün efendilerinin
Attılar ışığı zindana
ve zindan ışığı
karanlık söndü

Zindanın karanlıklarında
ve karanlığın zindanlarında
bir başka parladı ışık
Aydınlattı yürekleri
yansidikça zindanın kara duvarlarına

ve astılar ışığı
Bir ışık söndü
yüzlerce ışık yandı zindanın dar hücrelerinde
Ve sessiz zılgıtlar yükseldi
nutku boğan zılgıtlar
Ulaştı kılcal sokaklarına şehrin
Yansıldı beş yaşındaki Alinin gözlerine
ışığı gözleri Alinin
Yüreginin üstüne koydu önce
avucundaki çakıl taşlarını
Ve gülleler
dosta gülden
düşmana alevden gülleler yağdı
alinin yüreginden
ve zulmün efendileri
zindana attılar Aliyi

Karanlığın zindanları
zindanın karanlıkları
yeniden
aydınlandı

18/06/2004
İzmir

Hamit Kunt

Kardelen

Bir özlem yumağı sarılıyor içimde
Duygular ilmek ilmek örülüyor sevdiğim
Bir kardelen açıyor gönlümün zirvesinde
Yüreğim yeniden diriliyor sevdiğim

Hamit Kunt

Kelebek

Bir kurtçuktur ipekböceği
kozasını örerken
yüreğinde büyütür sevgisini
ışksız
susuz

ekmeksiz
kimsecikler görmeden
zamana mayalar duygularını
umutlarını
güneş yoktur
ufuk yoktur
sıcacık yüreğinde
umutlarına belenmiş duyguları
kırar karanlığın kabuklarını
ışığı görür
ufka bakar
rengarenk bir kelebek oluverir
konar kapıları aralanmış
bir yüreğin
gözbebeğine

Hamit Kunt

Maksudum

Fena esvabımı pürvan eyledim
Bütün aşıkarımı giryan eyledim
Dost'un kitabında
mahbub olmayı
Dost'tan başka maksut
olmamayı yeğledim

İstanbul 2003

Hamit Kunt

Mavi Geceler

Yüreğim yanık koksun isterse
ayaklarım sokakları arşınlamaktan
gözlerim ufku kovalamaktan yorulsun
hicreti yaşamak istemiyorum
ötesi masiva değilmiyiz
sen benim için
ben senin için
fakat anlamadığım bir rengi var bu mevsimin
gündüzü neden siyah
mavi iştiharelerimin
kundağına belendiğim ıssız geceler
ya kovun beni
mavi kundağınızdan
ya gündüzüme de taşıyın maviliğinizi
arkam mavi bir gece
önüm siyah bir gündüz
böyle giderse görürsünüz
yakarım sabaha karşı gemileri
ibrahim gibi
solar giderse
koyu maviliği gecelerimin
sabaha ulaşmadan
boğarım duygularımı hüzne
şair olurum ben de

1989-Üsküdar

Hamit Kunt

Ne Aynada Varsın Ne de Yastıkta

Bir aynaya bakarım
Bir yastığa her gece
Ne aynada varsın
Ne de yastıkta

Yakamam lambaları
Perdeleri kaparım
Çekilirim köşeye
Ağlarım karanlıkta

Sokak lambalarının
Vurur şavkı duvara
Bir tıkırtı işitsem
Sen sanırım mutfakta

Şimdi yanımda yoksun
Varlığın dert içimde
Şu hasret dedikleri
Yokluk mudur varlıkta

Pencerenin ardından
Sokağı seyreylerim
Bir siyah gölge geçer
Kaybolur mezarlıkta

Bir aynaya bakarım
Bir yastığa her gece
Ne aynada varsın
Ne de yastıkta

Hamit Kunt
Üsküdar
29/03/2004

Hamit Kunt

O 45 Saniye

Bir korku efekti,ne bu gürültü
Sanki vakit geldi,Sur üfürüldü
Kalemler kırıldı defter dürüldü

Canların üstüne yıkıldın Gölcük
Kırkbeş saniyede yok oldun Gölcük

İnilti senfonisi,karanlık,mezar
Dakikalar geçmez saatler uzar
Binlerce ton altında duyulmuyor çığlıklar

Nefesler üstüne yıkıldın Gölcük
Kırkbeş saniyede yok oldun Gölcük

Sandalyeler,koltuklar yaprak gibi savruldu
İhtişamlı binalar çalı bibi kırıldı
Çığılıma betondan kelepçeler vuruldu

Evlerin katmer katmer yıkıldın Gölcük
Kırkbeş saniyede yok oldun Gölcük

Kıyamet kopuyor devrildi Dünya
Sanki topaç gibi çevrildi Dünya
Saniyeler içinde evrildi Dünya

Hayaller üstüne yıldın Gölcük
Kırkbeş saniyede yok oldun Gölcük

Biricik oğlumu ayırdın benden
Duydum canın nasıl koptuğunu bedenden
Artık hiçbir haber gelmeyecek gidenden

Yolların üstüne yıkıldın Gölcük
Kırkbeş saniyede yok oldun Gölcük

2000
17 Ağustos

Hamit Kunt

Oğluma

Biz
Bir sabanla tarla kadar kaba
Sen
Yeşeren filiz kadar zarıfsin
Biz
Günahlara batmış kapkara
Sen
Lekesiz çiçek gibisin
Oğlum

Daha rüzgarlara yelken açmadın sen
Sıcak hiç kavurmadı
Soğuk hiç dondurmadı
Çula kilime sarmaladı
hep seni annen
Tomurcuğum

Sen
güneşsiz sabahların çocuğusun
Biz
Elimizde bayrağımız
Dilimizde zafer andımız
Güneşin doğduğu sırtlara doğru
adımlarımız
nefesimiz bittiği yerde
sen al bayrağı eline
yokuşlara
yokuşlara doğru
yavrum

Babamın elinde bayrak görmedim
Yerde buldum dedemin çaldırıldığı sancağı
Toz toprak içindeydi
Yiğidim

Avuçlarım ter içinde şimdi
Sancıyor kor yüreğim
Aldanma sen inişlerin kolaylığına
Kaygandır
Sen bizim ardımızdan gel
Güneşin doğduğu yamaçlara
Yücelere yokuşlardan çıkılır

Temmuz 1991 Bingöl

Hamit Kunt

Özlem

Ayrılığı yollara döktüm
ufuklarda hasret kıızıllığıyla seyrettim
silüetini aşkın
hasreti mesafelere böldüm
sonra
topladım
çıkardım
çarptım...
umut koydum
hepsinin başına
bir dağın tepesinde sen
öbür dağın eteklerinde ben
bir vuslat nöbetine tutuldu kalbim

Hamit Kunt

Sana Adanır Güller

Ey sevgili
kimsin sen?
Hasretin
kavururken yüreğimi
varlığın
gözlerimde tüterken
Başka
daha başka şeyler
istiyor gönül
Ey ihtiras
terk et bedenimi
Ey aşk
sar yüreğimi
Ey gönül bahçıvanının
efendisi
senin için budanır
senin için açar
senin için kokar
sana adanır
güller

14 Şubat 2004
Üsküdar

Hamit Kunt

Sana da Gül Demişler

Derler ki
Havaya düşen cemre
Sen'in aşkıdır
suya düşen göz yaşların
sevdiklerin için akıttığın
Derler ki
Bir damla terindir
toprağa düşen
ilk tohumu
gülün
O yüzden
Sen kokarmış
güller
Ve sana da
o yüzden
Gül demişler

14 Şubat 2004
Üsküdar

Hamit Kunt

Sen Abdullah O Abuli

Etyopya'da
On bin kilometre ötede bir çocuk
Adı Abuli
Sen Abdullah
O Abuli
İlahi cilve
Ne ince
değil mi!
Ha Abdullah
ha Abuli
Habeşli Bilal gibi
Kapkara Abuli
Kaşları gür
Kirpikleri uzun
Gözleri iri
İnan
Tıpkı sen gibi
Baktım Abuli'ye
Sardım
okşadım
Yüreğimde ki yangınları
Kimse duymadı
Abuli'yi Sen diye sardığımı
Kimse bilmedi
Gözlerine
seni görmek için baktığımı
kimse anlamadı

Hamit Kunt

Sen Gittin

Sen gittin...

Vuslatın
sana varmak için çıkılan
yokuşların sonunda
serap

Sen gittin...
Özlemin
yolsuz ızsiz yamaçlar gibi
sarp

Sen gittin...
Hasretin
vuslatına eremeyen gönüllerde
ızdırıp

Biliyor musun?
Cacıklara dere otu koymuyor artık annen
Sen çok severdin diye...
Evimizde "Türkiyem " türküsü çalmıyor
Sen çok güzel söyledin diye
Senin parmaklarının dokunduğu
o mavi flütle
"şehit tahtında"yı kardeşin çalıyor şimdi
seni anıyoruz
seni özlüyoruz.

Sen daha yeni baba derken
askerdim ben
Hani bir şiir yazmıştım sana
nöbet beklerken
Oğluma
yani sana
Nasihatlar ediyordum guya
" Aldanma inişlerin kolaylığına
kaygandır
sen bizim ardımızdan gel oğlum
yücelere yokuşlardan çıkılır.."
İşte böyle büyük laflar etmişim.
Senin hiç yokuş tırmanmadan
yücelerin Yücesi'ne
ansızın
vedasız yürüyeceğini, nerden bilebilirdim! ...
Sen önden gittin
El sallamadan
Vedasız
Ansızın
Bizim yolumuzdan sen değil
Biz geliyoruz şimdi senin ardından.

Sen gittin...
Nerde babasının yanında
bir çocuk görsem

senin yaşında
Dayanamıyorum
Okşuyorum
Seviyorum
Kokluyorum
çaktırmadan babasına
Doyamıyorum
İçim burkuluyor
Gözlerim doluyor
Ama gerçeği söyleyemiyorum.
"Benim de senin gibi
bir oğlum vardı"diyemiyorum.

Bakmayın sakın bir liman gibi görüldüğüme
Kıyılarımlı aşındıran tufanları ben yaşıyorum
Dev duvarlar ördüm gönül sahillerime
Ayrılık rüzgarları
vuslat dağlarımı
yıkmasın diye.
Ama takdir dalgalarının
bir damlası bile
yetti içimdeki dağları devirmeye.

Ve sen gittin...
Hasretin devriye geziyor yüreğimde
Acı bir lezzet sanki
özlemin içimde
Yıldızları saydığımız
o son gece
geri gelse
Tekrar saysak yıldızları seninle
küçük ayı
büyük ayı
kutup yıldızı
çoban yıldızı...
Sen yıldızları seyretsen
bense seni
Ay ışığında parlayan
çukurlaşan
gamzeni...
Yüreğimi geçirsem
gergef gibi
yüreğine
hiç çıkarmasam...
Ey Yaradan'ın tenimden yarattığı
benim parçam...
Rüya bile olsa
tutsam
dokunsam
sarsam
hiç uyanmasam.

Hamit Kunt

Sen...

Sen...
Neyi aradığını bir bilebilsen
Bulduğunun
Aradığın olmadığını anlayabilsen

20/04/2004
üşkûdar

Hamit Kunt

Sende Neşter Bizde Yürek Yarası

Sen ağlama
yüreciğin acımasın
bebeğim
Ben ağlarım
annen ağlar
senin kalbin sancımasın
bebeğim
Gel artık
gül artık
gül bakışın kaybolmasın
bebeğim
Mevsim bahar
sana adını öğreteceğim
çiçekler var
böcekler var
kuşlar var
O minik ellerinde
iğneden ince
damarları nasıl bulmuşlar?
Bulmuşlar da ince ince delmişler
Seni neşter
bizi yürek acısına salmışlar

Papatyadan seraplar görüyorum
kısacık saçlarında
Gel artık bebeğim
Çiçeklerden ilaçlar yapıp
şu yarana süreyim
O minik ellerini
yarım bakan gözlerini
gül kokan yüzlerini...
Tek kelimeyle
seni
tenini
çok özledik
bebeğim
Gel artık
Gül artık
Güldüğünü hiç görmedik
Gel boş kaldı beşiğin
Bohçalara hazırlanmış
mini mini
cicili bicili
elbiseler...
Küçük ablan
Büyük ablan
Hasretler içinde kıvranan
Annen ve baban...
Uzatma ayrılığı
gel artık
bekleniyorsun
Bebeğim.

06/04/2004
skdar

Hamit Kunt

Seni Yazacağım İstanbul

Bu akşam seni yazacağım İstanbul.
Fuzuli soyundan gelmiyorum.
Nedim'in saray dilberlerine şiir okuduğu
lale bahçelerini de hiç görmedim.
Tevfik Fikret'le Aşyan'da bulunmadım.
Hiç şahit olmadım Ahmet Haşim'in
aynaya bakmadığına.

Piyerloti'ne çıkmadan
Altınboynuz'una bakmadan
Bu akşam seni yazacağım İstanbul.

Anladım sen değilsin benim sevdam.
Benim sevdam ekmeğim...
Anladım neden gizildir bu sevda.
Neden vazgeçilmezsin anladım.
Varoşlarında dantel dokuyan eller var.
Anadolu'nun nefesi dolaşüyor kılcallarında.
Cami kenarlarındaki kahvelerde,
domino taşları diziyorlar
çeyrek şehirli delikanlılar...
Beyoğlu'nun pahalı,
derin gazino cinayetleri yanında,
göz hizasında aşklar yaşanıyor
gün ortası konan gecekondularda.

Memleketten tohumlar gelmiş.
Eskimiş leğenlere yeşil soğanlar,
delinmiş alüminyum tencerelere
maydanozlar ekilmiş.
Bu akşam seni yazacağım İstanbul.

Gerdanına gerilmiş çifte kolyene
Çamlıca'ndan bakmak mehtaplı gecelerde
Ne lütuftur İstanbul.
Varoşun çocukları bu tadı bilmez.
Onlar saraysız topkapıyı bilirler.
Edirnekapı'yı
Ümraniye'yi
Sarıgazi'yi
Bağcılar'ı
Gaziosmanpaşa'yı bilirler.
Pilevne'yi bilmezler,
tiyatro seyretmezler.
Ne domino taşlarında Pilevne'nin tarihi
ne de 51 kağıdında Beyoğlu'nun sanatı yazar..
Bu akşam seni yazacağım İstanbul.

Sur diplerinin tinerci çocuklarını...
Köprü altlarının evden kaçkınlarını...
Gecekonduların akşamdan yorgun,
televizyon başında uyuyanlarını...

İstanbul denen köyün
hala yayık yayanlarını,
elde çamaşır yuyanlarını...
Komşu kızıyla
göz ucuyla aşk yaşayanlarını ...
Bu akşam seni yazacağım İstanbul.

İnternet cızırtısıyla horoz seslerinin düet yaptığı...
Bir annenin aç uyutmaya çalıştığı çocuk çılgınlıklarına
ninnilerle yanık bir vokal tutturduğu
bir başka şehir var mı?
Bu akşam seni yazacağım İstanbul.

Taşın toprağın altın diyerek
Yol bilmeden, yordam bilmeden
sana geldi milyonlarca insan.
Şaşırmış gemilerine yol gösterecek
kaç deniz feneri gerek?
İbni Haldun mu gelmeli yüzyıllar ötesinden
sosyolojini çözecek?
Kimler bağladı lağımları mavi gerdanına?
Hangi yüreksiz erguvanlarının dibine
beton döktü insafsızca?
Nasıl yakışmazsa geline düğün duvaksız.
Sana da bahar yakışmıyor erguvansız...
Bu akşam seni yazacağım İstanbul.

Üsküdar'da Kız Kulesi.
Gizemli bir aşkın hüzünlü hikayesi.
Belki o gündən bu güne martılar ağlaşıyor.
Üç yaşında bir kız çocuğu,
ağızıyla böldüğü susamlı simidini
martılarla paylaşıyor.
Söyle İstanbul;
Yüreğinde bu kadar çelişkili acılar
Nasıl yaşıyor?

30/04/2004
Üsküdar

Hamit Kunt

Senin Dudakların Mor

Komşunun bacası tütüyor
senin dudaklarının moru
benim yüreğimi üşütüyor
anne
Neden senin dudakların
öğretmeniminki gibi
kırmızı değil?
Neden karda yürürken
benim ayaklarım ıslanıyor
üşüyor?
Omuzuma düşen yağmurlar
yüreğime deiyor sanki anne
Biliyorum
Bakışlarından anlıyorum
Yok oğlum diyorsun
Olsa almazmıyım diyorsun
Ama babam bizi neden terketti
anne?
Yoksa bizi sevmiyor mu?
Yok yok
Babalar hiç sevmez mi!
Gözlerime bak anne
Neden ağlıyorsun?
Doğru söyle
Babam bizi seviyor değil mi?
O da şimdi üşüyor mudur
bizim gibi?
Üşümesin
Üzülürüm
Üşümesin anne
Ben
senin geceleri
gizli gizli ağladığını
biliyorum
Yataktan kalktın dün gece
Uzun uzun
sandıktan çıkardığın
bir resme baktın
Ve yine ağladın
ağladın
Sen beni görmedin ama
ben de ağladım
anne
Hani babamın
elinden tuttuğun
o resim varya!
Babama siyahlar
sana beyazlar
çok da yakışmış
anne
Ama şimdi
babam yok

Niçin yok?
Neden gitti?
Arkadaşlarım soruyorlar
Cevap veremiyorum
Çok üzülüyorum
Senin
odanın karanlık köşelerinde
ağladığın gibi
ben de
tuvalette ağlıyorum anne

Çok üşüyorum
Bu battaniye ısıtmıyor
Beni koynuna al
Sen annesin
yüreğin sıcaktır senin
Sar beni sevginle
anne

Kapı çalındı galiba
Ben bakarım
Belki de
babam gelmiştir
Ben açıyorum anne
Bir amca gelmiş
Sirtında
yanınca kırmızı ateş olan
o siyah şeylerden var
Bize getirmiş
Arabanın içinde
zeytin de varmış
helva da varmış
ayakkabı varmış
çorap da varmış
her bi şey varmış
arabanın üstünde
"Deniz Feneri" yazıyor
anne
Yaşasın
artık karda yürürken
ayaklarım ıslanmayacak
Omuzlarıma düşen yağmurlar
vücudumu üşütemeyecek
Artık bizim de bacamızdan
duman tütecek
ama anne
her şey güzel de
senin dudakların hala neden mor
babam gelse
öpse
geçer mi
anne

09/03/2004
Üsküdar

Hamit Kunt

Sesini Duyuyorum

Sesini duyuyorum uzat elini
Gözlerinde büyüttüğün o yufka yürekli adam
Tükendi cüssesinin içinde serabını kovalamaktan
Yüreğinde damıttığın kızıl sevdayı ışınla yüreğime
Sesini duyuyorum uzat elini

Sesini duyuyorum uzat elini
Gözlerimi yapıştırdım geceye
Bak ki kapanmasın
Işığını gözlerinden alan yüreğimdeki yıldızlar
Sakin bir deniz kenarında
Yüzüne yansıyan dolunayın saçlarına takılsın
Sesini duyuyorum uzat elini

Sesini duyuyorum uzat elini
Bitsin şu uzaktan yangınlarımız
Dokunsun iki kızıl sevda dudak dudağa
Bilmediğimiz diyarlara gidelim
Tanımadığımız sokakları
Görmediğimiz yüzleri
Yürümediğimiz patikaları
Beraber keşfedelim
Koklamadığımız gülleri
Birlikte derelim
Sesini duyuyorum uzat elini

Sesini duyuyorum uzat elini
Büyüdüğümü çoktan unuttum ben
Sevdan yüreğime düştükten beri
İşte geldim gönlünün kapısına
Boşalttım elimi eteğimi
Kapını çalmamı beklemeden
İçimdeki çocuğun tut elinden
Al içeri
Sesini duyuyorum uzat elini

Sesini duyuyorum uzat elini
O küçük bedenine sığmayan sevdanı doldur geceye
Düet yapıp asalım yıldızların kuyruğuna
En güzel aşk şiirlerini
Yüreğindeki büyük ateşten
Bir kıvılcım sıçrat gözlerime
Buluşsun kutupları sevdanın
Zıtların vuslatı yaksın kavursun
Büyütsün yürekleri
Yılların enkazında bir el bekleyen duygularını haykır kulaklarıma
Sesini duyuyorum uzat elini

08/06/2004-İzmir

Hamit Kunt

Sevda Lavları

Sevda Lavları

Hadi
aşkın ritmine
kaptır kendini
Patlat yüreğinin
big banglarını
Dağılsın her yana
sevda lavları
Doldursun gönlünün
Irmaklarını

04.03.2004
Üsküdar

Hamit Kunt

Sevda Masalı

Sevdasız asrına çattık hayatın
Güller artık gül gibi kokmuyor gülüm

Şimdi yaban kuşlar dolmuş bahçeye
Güller de bülbüle bakmıyor gülüm

Sevdanın delili özlemekten delice
Hasretin gönlümü yakmıyor gülüm

Yokluğunla yanmadan kavuşsak ne olur ki
Dert oldu içimden çıkmıyor gülüm

Bütün hikayeleri toplayalım üst üste
bir sevda masalı etmiyor gülüm

Kavuşmakla da bitse çağdaş masallar
Nedendir mutluluğa yetmiyor gülüm

02 Mart 2004,

Hamit Kunt

Seyr

Vuslat dönüşmez tada
Hasretle kavrulmadan
Umut yetmez murada
Çileyle yoğrulmadan
Bana yar olamazsın
Yarime yar olmadan
Benimle gülemezsin
O'nunla ağlamadan
Sen aşkı bilemezsin
Alev alev yanmadan
Tadı olmaz varlığın
Yoklukla kıvranmadan
Bak kuruyor topraklar
Tohumlar uyanmadan
Küstürdüler bulutu
Toprak suya kanmadan
Bizler demir tozları
Mıknatıs bütün yollar
Varılmıyor menzile
Saman çöpü olmadan

Hamit Kunt

Sıla Şehir

Çamlıca'dan o sülün gerdanına
Doyamadan bakıp geldim İstanbul
Baharına renk veren bir erguvan dalına
Yüreğimi takıp geldim İstanbul

Sıla şehir,çile şehir,yar şehir
Ayrılığın yaşayana zor şehir
Bu ayrılık yüreğime kor şehir
Bile bile çıkıp geldim İstanbul

Aşık ne çekerse yar koynundan uzakta
Bu şaircik yüreğim işte öyle azapta
Tellerime dokunacak hal kalmadı mızrapta
Gemileri yakıp geldim İstanbul

Sıla şehir,çile şehir yar şehir
Bağrında yaşayan yarım var şehir
Gurbet odaları bana dar şehir
Gönlümü gönlüne dikip geldim İstanbul

Hamit Kunt

Sonbahar

Bırak dökülsün yapraklar
uçsun gitsin sonbahar
yokluğunu yaşamadan
gül mevsiminin
varlığının ne anlamı var!
bırak uçsun gitsin sonbahar

Kuşların tedirgin duruşunu seyret
çıplak dallarda...
karıncaların kaçışını
toprağın sıcak koynuna
bırak kavuşsun
toprak anasına
özlemle sararan
yeşil yaprakla
bırak uçsun gitsin sonbahar...

merhametin beyaz örtüsüne bürünsün
bütün canlar
kışa yatmadan
bahara uyanan
hangi tohum var!
uyanmak...
yeniden uyanmak...
yeniye uyanmak için
bırak uçsun gitsin sonbahar...

Hamit Kunt

Sonsuzluk

Aşk bir ırmak olsa
Dalsam çıkmasam
Şuyundan doya doya
İçsem bıkmamam

Bilirim bu ırmaklar
Deryaya kavuşacak
Ayrılan bütün yollar
Bir yerde buluşacak

20/04/2004
Üsküdar

Hamit Kunt

Vah AliVah

Eski şanı pehlivan, Yaman Ali derlerdi
Er meydanında başta, aslan gibi kükrerdi
Hele çık karşısına, bir tutuşu yeterdi
Bugünlerde ayakta duramaz oldu
Ali'nin bileğine pehlivan dayanmazdı
Devirir minderleri yılmak nedir bilmezdi
İki kişi bir olsa sırtı yere gelmezdi
Şimdi kendi kendini tartamaz oldu
Şanını duymayan yoktu civarda
Zaferler hep onundu madalyalar ard arda
Memnundu hayatından kalmazdı darda
Şimdi evin yolunu bulamaz oldu
Ne olmuştu Ali'ye herkesi merak sardı
Bu ansızın çöküşün sebebi vardı
Neşe doluydu Ali bülbül gibi şakırdı
İçindeki derdini dökemez oldu
Birgün bizim Ali şeytana uymuş
Zehir olsa öldürmez bir yudum demiş
Bir yudum, iki yudum şişe tükenmiş
Şimdi şişeleri sayamaz oldu
Artık o günden sonra şişeler dostu
Tükenen kendi ömrü kimeydi kasti
Boş bir hayal uğruna hayata küstü
Kimsenin yüzüne bakamaz oldu
Bir değil iki değil her gece böyle
Ecel içiyordu kendi eliyle
Boşalan şişelerin sert tesiriyle
Unuttu saygıyı küfürbaz oldu
Eridi günden güne oldu bir kuru çalı
Hayatını yazacakmış binbir sayfalı
Minderleri deviren bir vatan kahramanı
Oturduğu masadan kalkamaz oldu
Ali'nin hikayesi uzun sürmedi
Birgün doktor münasip kansersin dedi
Çok geçmedi aradan Ali ayvayı yedi
Hayatın zevkini tadamaz oldu...

Hamit Kunt

Vurulma Yarım

Cepheleyim
Sensiz üşüyor yüreğim
Boş yere umutla bakma yollara
Bu savaş bitmeden
gelemem yarım
Kağıt yok
Kalem yok
Güvercin uçuruyorum
Taklacılar
Postacılar
Düşmana mektup
Yarın yüreğine kurşun gönderiyorum

Ben gelmedim diye kırılma yarım
Uzadı bu ayrılık darılma yarım
Al mavzer kurşununu göm yüreğine
Düşman silahıyla vurulma yarım

Hamit Kunt

Vuslat

Aşkınin tortuları
yok oluyor içimde
hasret arttıkça
safileşiyor
berraklaşıyor...
özlemin dolanırken
gönül varoşlarımda
yüreğim yüreğinle
kucaklaşıyor...

Hamit Kunt

Yarış

Yelkenleri açtık dalgalar coşkun

Sonsuz bir arzuyla uzandı eller
Tayfalar çaresiz kaptanı şaşkın
Kaybetmek korkusu doldu gönüller

Bütün arzularına gem vurulmuş susmakta
Çatlamış topraklara benzemiş diller
Her adımda bir hayal bir gerçeğe küsmekte
Zafer gongu çalmadan bağlandı yollar

Nefesler tıkanırken yel eser ılık ılık
Bir umutla coşar güller bülbüller
Yürekleri kavurur hesapsız bir ayrılık
Hasretin zirvesinde açmazki güller...

Hamit Kunt

Yaşıyoruz işte

Yaşıyoruz işte
Yüreği bir kavak yaprağı kadar
titremeyen insanlarla
yan yana
Bedenin travmalarına mahkum
ruhun kanatlarından mahrum
yaşıyoruz işte

İstanbul 2003

Hamit Kunt

Yeni Gn

Ayağa kalk,bak gözlerime
Kırmızı gller derelim birlikte zülfi yare
Reyhan kokulu kelimeler aksın dudaklarından
Melekler vokal tutsun kırmızı glşlerine
Uzun ayrılıkları kaldır aradan

Aşkı haykıran o hamarat kaleminden
Baharın yüreğini temmuza döndüren
akkor şiirler dökülsün yine
Umudun sonsuzluğu kuşatsın,
sarsın,okşasın tüm benliğini
Doğuş resimleri çiz akşamın kızıl tuvaline

Mendiline sakladığın mor duyguları dk soframıza
Damıtalım içinden umudun yeşil hücrelerini
oğaltalım ışığın en mavi laboratuarlarında
Şeni bekleyen en yeni güne yeniden başla
Korkulu bir rüyadan uyanır gibi

İzmir
Haziran 2004

Hamit Kunt

Yolcu

Ben uzun yolların yolcusuyum
kısa metrajlı bir aşkla
öldürme beni
çemberinden geçmişim
fırtınalı bir ömrün
öyle hafif rüzgarlarla
soldurma beni...
ben uzun yolların yolcusuyum.

Ey eksik yanım
yarım elmam
sen dolunay gibi
ıştsan da gecemi
yolculuğum güneşedir benim
sende kalamam
ben uzun yolların yolcusuyum.
Sen de görünmedin dün gece
içimde dinmedi hasret ağrısı
esirgedin
kışkandın benden beklide
güneşin sana bağışladığı
bir yudum ışığı
bir de
güneşe bakan pencereme
gerilip durma öyle
ben uzun yolların yolcusuyum.

Ellerin
zincirin son halkası,
dudakların
merdivenin son basamağı,
gözlerin
barikat gibi
kesmesin yollarımı
ben uzun yolların yolcusuyum.
Bak gözlerime
ayna ol
ne aldıysan güneşten
yansıt
doldur içime
sonra yol ver
gözlerinden öteye
sakın geri çağırma
gel sen de
düş ardıma
ben uzun yolların yolcusuyum.

Hamit Kunt

Yollar Hey

Yollar Hey

Şu üç günlük denen dünya yurdunda
Kimse bilmez kimler neyin derdinde
Bir sevenim varsa dağın ardında
Aşka doğru götür beni
yollar hey...

Al beni
Kaçır beni
Dağlardan aşır beni
İçimden uçur beni
Yollar hey...

21 Mart 2004
Üsküdar

Hamit Kunt

Zıtların Vuslatı

Kalk...

İyi bak
nur dolu karanlığa.
Zıtların vuslatındaki
ahengi seyret.
yıldızlar merdiven
ay fener olsun sana
kutlu yolculuğunda.
Hamdet
Şükret
Sabret...
Karanlığa güller uzat
gül gibi kokan beyaz güller...
ve güller goncaya dursun
gül koksun
bütün alemler.

Hamit Kunt